

paa Livstid. Jeg havde ikke været sammen med Dem mere end to Gange, og alligevel dristede jeg mig til at aabne mit fulde Hjerte for Dem. Det var en Overtrædelse af Paragraf 3788 i Konvoniensens Lovbog, som vore Damer allesammen kan udenad paa deres allerkæreste Fingre. Jeg arme Djævel!«

»Skal vi ikke tale om noget andet,« sagde Jytte.

»Fortæl mig hellere, hvordan De morede Dem i Teatret i Aftes. Stykket gjorde jo Lykke.«

»Jeg var der ikke.«

»Var De der ikke? Og det var en Premiere!«

»Jeg vidste jo, at De ikke kom. Hvad skulde jeg der saa?«

»Passiar! . . . Hvorfor var De der ikke?«

»Fordi jeg sad hjemme hos mig selv og kukkelurede. Men De kan ikke gætte, hvad jeg tog mig for.«

»Saa spar mig Ulejligheden og fortæl mig det.«

»Jeg sad saamænd og læste i Biblen. Det var meget stemningsfuldt og højtideligt.«

»Hvor faldt De paa det?«

»Jo, det er ganske simpelt. De har saa tidt ladet mig høre for mine daarlige Vaner, ikke sandt? Og jeg har nu bestemt mig til en grundig Omregulering af mit Liv. Forleden gik jeg saa hen og hørte denne jyske Dommedagsprædikant, der for Tiden optræder her i Byen. De har vist nok læst om ham i »Femte Juni«. Mads et eller andet hedder han. Det er en